

DE UIT DE WERKELIJKHEID AFLEESBARE TOEKOMST

16 juni 1967

Goedenavond, vrienden.

Zoals gebruikelijk is, wijs ik u er allereerst op, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Vorm uzelf een oordeel over alles, wat hier wordt besproken. Wat ons onderwerp van heden betreft, zoals u weet moest het discussieonderwerp van de eerste vrijdag dezer maand plaats maken voor een weergave van de conclusies, die de Grote Raad van de Witte Broederschap trok uit het gebeuren tijdens de Wessac bijeenkomst. Daarom behandelen wij dit onderwerp nu en spreken over:

DE UIT DE WERKELIJKHEID AFLEESBARE TOEKOMST

Wanneer u vandaag goed luistert, leert u misschien een heel klein beetje van hetgeen men onder waarzeggen pleegt te verstaan: wanneer wij trachten om de toekomst af te lezen moeten wij uitgaan van hetgeen nu, in het heden, aanwezig is. Veel van hetgeen morgen of over enkele maanden gaat gebeuren, bestaat in aanleg reeds nu. Wij weten dit ook wel, maar komen er niet toe de juiste conclusies reeds nu te trekken. Ofwel wij vermoeden, maar durven de conclusie niet aan, dan wel realiseren wij ons niet, wat hetgeen wij beseffen in feite inhoudt. Om tot een weergave van zijn vermoedens te komen beschikt de mens over enkele hulpmiddelen. Om er enkele te noemen, kijken naar theebladen of koffiedik, kaartleggen. Is men iets deftiger of "wetenschappelijker" van aanleg, dan maakt men een kabbalistische berekening of trekt men een horoscoop.

Indien wij alle mogelijke waarden van deze technieken even terzijde stellen kan men zeggen dat men deze dingen in de eerste plaats gebruikt om zich te concentreren. Men wordt geconfronteerd met een reeks van tekens, die men juist moet verklaren. Te minste een deel van deze verklaringen zal men intuïtief moeten geven. Men betreft immers de ontstane gegevens niet op de nu aanwezige werkelijkheid. Maar omdat er toch een relatie tussen toekomst en heden bestaat, leest men onbewust een groot deel van de gegevens af waarover men onderbewust reeds beschikt, terwijl men daarnaast vele gegevens af zal kunnen lezen, die in de loop der tijd als vergelijkingswaarde reeds aanwezig waren. Verder kan men op het ogenblik door het zich juist instellen, nog additionele gegevens ontvangen.

Om tot een aflezen van het - afleesbare - deel van de toekomst te komen, zal ik in het heden een zekere concentratie moeten kennen, daarnaast zal ik uit moeten gaan van de intuïtieve en dus niet beredeneerde reacties, die in mij bestaan. Hoe dit te doen? Er zijn vele methoden. Een daarvan is de zogenaamde intuïtieve analyse. Als voorbeeld zal ik trachten een betrekkelijk recente situatie voor u wat verder uit te rafelen. Als voorbeeld dus: Er is een wapenstilstand tussen Israël en de Arabische landen gesloten. Ik wil weten, wat de toekomstige ontwikkelingen zullen zijn. Hiertoe zal ik alle gegevens na moeten gaan, waarop ik in de spanning van deze tijd niet heb gelet. Verder zal ik alle gegevens moeten proberen af te lezen, die wel aanwezig zijn, maar die tot op heden niet tot mijn bewustzijn doordrongen. Ik begin:

Allereerst, de overwinning van Israël zal - en dit duurt zeker enige jaren - niet aanvaardbaar zijn voor de Arabische volkeren. Dezen zijn zo sterk met een geheel ander beeld van de feiten en ontwikkelingen geconfronteerd - mede van eigen mogelijkheden en belangrijkheid - dat zij de feiten niet zullen kunnen verdragen. Ten tweede: Israël heeft gewonnen. Maar wie eerlijk is, zal moeten toegeven, dat Israël alleen heeft gewonnen, door zelfs in deze enkele dagen tot het uiterste van zijn krachten te gaan, het had niet veel meer kunnen veroveren, het had niet veel langer oorlog kunnen voeren, zonder daarbij in zeer ernstige moeilijkheden te geraken. Het zal hiermede terdege rekening moeten houden. Maar de mensen in het land zien dit alles niet. Zij

zien alleen de overwinning. Zij zullen geen genoegen nemen met een eenvoudige terugkeer tot de oude omstandigheden.

Dit alles kunt u vandaag reeds weten. Wat zullen nu de moeilijkheden worden voor de Arabieren? Punt drie leert ons, dat Hussein in een wat onprettig parket verkeert, terwijl Nasser zich even voordoet als burger - wat betekent, dat hij een nieuwe greep naar de macht van plan is. In Syrië kan men nog steeds niet toegeven, dat men werkelijk verloren heeft. De vele Arabische landen en bondgenoten als Algerië, Irak e.d. zijn niet aan bod gekomen en voelen zich dus ook niet verslagen. Wat betekent, dat er voor een verdere strijd tegen Israël nog een zeer groot potentieel is. Ook dit kan eenieder weten die niet weigert zich dit te realiseren.

Daarom stellen wij: Algemeen is het belangrijk, dat eerst een zekere vrede wordt verkregen en enige tijd bewaart. In de eerstkomende dagen is er dus sprake van een aflauwen van de gewelddadigheden. Het belangrijkere deel van de strijd is nu verplaatst naar de UN, die ik liever de kibbelclub zou willen noemen. Hier zal nu een werkelijke strijd tussen USA en USSR beginnen. Rusland moet zijn invloed in de Arabische gebieden behouden, iets wat moeilijk zal zijn gezien alles, wat voorafging. De reacties van Rusland zullen dus nogal extreem uitvallen en pro-Arabisch zijn. De USA geeft zich wat aarzelend achter Israël gesteld en zich zeker niet zo gedragen, als men daar verwacht had. Met andere woorden, Amerika kan nu, zonder veel aan aanzien in te boeten, niet toelaten, dat het Israël nu slecht zal gaan.

Met deze gegevens laten wij nu de intuïtie werken en komen dan tot een volgende prognose. Binnen tien dagen is er in de UN een scherp verschil van mening tussen USA en USSR, dat zeker zijn weerslag zal hebben op de gebeurtenissen in de Oriënt. De Arabische staten zelf zullen hun standpunt nog niet duidelijk bepalen in deze dagen, maar aanvallen op Westerse eigendommen in vele staten kunnen in de komende dagen reeds verwacht worden. Het is voor de grote mogendheden niet aanvaardbaar, dat een daadwerkelijk geschil blijft voortbestaan. Men zal dan ook trachten beide partijen zoveel mogelijk tevreden te stellen. Israël zal echter niet te veel vertrouwen tonen in de garanties, die de UN wil geven. Men zal dezen, en zo mogelijk op schrift, van de staten afzonderlijk willen hebben. Dit betekent veel ophoud. Van een werkelijk terugtrekken van Israëlische troepen zal dan ook m.i. eerst over rond drie weken gesproken kunnen worden. Reken er niet op dat dit alles vlot en zonder geweld verlopen zal. Kleinere schermutselingen zullen deze tijd voortdurend nog plaats blijven vinden.

Wie intuïtief redeneert, zal zeggen: gezien het voorgaande zullen verscherpte conflicten en daarbij gewapende overvallen en sabotagedaden in Israël, verwacht kunnen worden met een top van ongeveer 6 weken van heden tot 8 weken vanaf heden. Israël zal dit niet zonder meer aanvaarden, vooral omdat het in deze periode zeker nog niet over alle garanties kan beschikken, die het zich wenst. Men kan er dan ook op rekenen, dat Israël daarbij onofficieel door vele westelijke landen gesteund, zal beginnen zijn bewapening op peil te brengen. De Arabische landen zullen dit ook wensen en daarbij vooral van China, maar in mindere mate ook van Rusland en de staten van het Sovjetblok steun krijgen. Na twee tot twee en een half maand kan de bewapening van de belligerenten dus weer geheel op peil zijn. Aannemende, dat ondertussen onder meer een staatsgreep tegen Hoessein heeft plaats gehad, terwijl daarnaast een hervorming van het gouvernement in Egypte en Syrië plaats vindt, bestaat vanaf rond 10 tot 16 weken vanaf heden groot gevaar, dat hernieuwde oorlogshandelingen plaats vinden tussen Israël en de Arabische staten.

U moet nu niet denken: wat zal dat worden. Het gaat er om, wat men aanvoelt, wat er aan de gang is, wat men weet omtrent het heden en zo een voorspelling kan doen. U zult zien, dat ik deze prognose heb gebaseerd op feiten, zoals zij nu bestaan. Op een dergelijke wijze kan ik ook op elk ander terrein werken. Om u weer een voorbeeld te geven, vandaag hebben de meeste mensen wat pech, morgen zal dit waarschijnlijk nog iets sterker tot uiting komen. Ik zie nu het normale cyclische verloop, zoals ik dit ken en stel: de volgende week brengt enkele dagen, die nogal vervelend zullen zijn. Zo zullen op maandag waarschijnlijk zeer vele verkeersstremming voorkomen, terwijl ook het contact met mensen minder prettig dan normaal zal verlopen. Men zal waarschijnlijk ook horen van verschillende ongelukken met middelen van

openbaar vervoer. Maar dit ritme loopt door. Na ongeveer 7 à 8 dagen zal een dag komen, waarop het tegendeel mogelijk is. Dan zal men vaak onverwachte meevallertjes hebben. Maar gelijktijdig krijgt men te maken met conflicten, die door personen worden veroorzaakt. Maandag komen de onaangenaamheden eerder voort uit door de enkeling niet goed te overziene en te beheersen condities. Kun je op deze wijze de tendenzen enigszins volgen en ken je je eigen wijze van leven, dan kun je ook ongeveer weten, hoe het je in de naaste toekomst zal gaan. De intuïtie geeft hierbij de mogelijkheid voor het ik belangrijke dingen meer in detail te zien dan op grond van de gegevens alleen denkbaar is.

Maar in de meeste gevallen probeert men de toekomst te zien voor een ander. Om dit te doen concentreert men zich op de mens en zijn lot. Wie enigszins gevoelig is, zal dan de ander "aanvoelen". Men maakt zich een beeld van die ander. Of dit nu juist is of niet, is minder van belang. Hierdoor komen n.l. vele waarnemingen naar voren, die u alleen onbewust hebt gedaan. U hebt in het gelaat van de ander bv. tekenen van ziekte gezien. U realiseerde zich dit niet, maar hebt vroeger misschien al eens iets dergelijks meegemaakt en geconstateerd - eveneens onbewust desnoods. Misschien hebt u ook in het gedrag van de persoon zekere gespannenheid ontdekt, of bepaalde woorden half gehoord, een intonatie waargenomen, die eveneens associaties wakker roepen. Nu vloeien al deze dingen samen en vormen het beeld, waarvan u werkelijk uitgaat, ook al beseft u dit beeld waarschijnlijk niet geheel. Wel betekent dit, dat u hierdoor dichterbij de werkelijke uitstraling van die ander en zo gevoeliger wordt voor de waarden, die alleen in diens gedachten tot uiting kunnen komen. Uw eindreactie is een samenvatten van alles, wat de ander denkt en beleefd heeft. Daarnaast hebt u misschien, indien u bewust genoeg bent, ook geestelijke waarden aan gevoeld. Ook dit komt in het algehele beeld. Wat u de ander als voorspelling geeft, uw beeld dus van diens afleesbare toekomst, is in wezen een extrapolatie van het heden, waarin vele niet redelijk gekende feiten mede zijn opgenomen.

In elke mens bestaan werkingen, waardoor hij met zijn toekomst geconfronteerd wordt. Een mens droomt dan bijvoorbeeld. Nu zal niet elke droom iets met de toekomst te maken hebben. Maar juist wanneer de mens de toekomst aanvoelt en deze niet in redelijke termen weet weer te geven, zal hij vaak iets dromen, een reeks van symbolen bv., waarmee hij niet goed raad weet. De stemming, die in de droom overheerst, zal bepalend zijn voor haar betekenis. Is iemand een pessimist? Dan zal hij goede feiten meestal pessimistisch interpreteren. Een optimist zal alles vrolijk en leuk zien, zodat diens aangename dromen vaak feitelijk een meer negatieve betekenis hebben. Maar zeker is wel, dat haast elke mens zijn onbewust erkende mogelijkheden voor de toekomst uitdrukt in dromen. Soms gaat de mens zelfs nog verder. Bepaalde dromen geven het Ik weer in feitelijke omstandigheden. Vaak klopt dit bijna geheel. Dan heeft de mens geestelijk a.h.w. de tijdlijn van eigen wezen gevolgd. Elk ego is in elk moment, dat het heden heeft, de samenvoeging van een totaal verleden en een totale toekomst. Dat betekent, dat, zo men vanuit dit Ik vooruitloopt op eigen besef van werkelijkheid, men beelden zal ontvangen, die ongeveer, maar niet noodzakelijkerwijze geheel, samen zullen vallen met toekomstige gebeurtenissen.

De interpretatie van deze dromen is moeilijk. Voorbeeld?

Een mens droomt, dat hij in een oorlogssituatie is en daarin iets beleeft. Jaren later wordt dit werkelijkheid. Nu verloopt de zaak wel iets anders dan in de droom, maar dat vergeet men. Men herkent bepaalde punten en weet alleen maar: dit heb ik gedroomd, dit heb ik voorzien. Inderdaad, zolang ikzelf gebonden ben met een bepaalde ontwikkeling of een bepaald gebeuren, kan ik de hoofdlijnen daarvan, mits het ik zelf daarin aanwezig is, erkennen en tot uitdrukking brengen in dromen of visioenen. Wat ons brengt tot een punt, dat in verband met de afleesbare toekomst wel zeer interessant is: wanneer geen totale verandering van mijn eigen gedrag optreedt, ligt voor mij de reeks van toekomstige belevingen ongeveer vast. De algehele richting is bepaald, de details blijven echter nog steeds variabel. Zou ik mijzelf geheel kunnen veranderen, dan zouden dergelijke beelden echter voor mij niet meer gelden. Dan kan ik ook zeggen: de afstemming van mijn wezen in de totaliteit bepaalt de reeks van belevingen binnen de totaliteit. Geen voorbestemming dus, want ik kan veranderen, geen beperking van de vrije wil, want ik kan door mijn wil veel aan mijzelf veranderen en daarmee aan mijn toekomst.

Bovendien blijkt steeds weer, dat de mens, zelfs bij een handhaven van de hoofdlijn, niet aan de details van de toekomst gebonden is. Maar de rechtlijnige ontwikkeling is steeds weer af te lezen.

Indien dit geldt voor een enkele mens - zelfs de parapsychologen zullen, op grond van hun vaststellingen, dit wel willen bevestigen - dan moet men ook stellen: eenieder, die zich één kan gevoelen met een volk of groep, zal, uitgaande van de nu bestaande mogelijkheden en waarden, een zeer de werkelijkheid benaderend beeld van het toekomstige verloop van zaken voor die groep kunnen aflezen. Ook hier zullen kleinigheden wel anders kunnen liggen, maar de vastgestelde hoofdzaken zullen toch kloppen. In het heden bestaat dus voor eenieder, die zich één gevoelt met een bepaalde groep, de mogelijkheid, ook de toekomst daarvan juist af te lezen, zolang men - en dit is belangrijk - zelf met het lot van die groep verbonden zal zijn. Het Ik speelt in deze gevallen dus wel een zeer grote rol: waar de band met het Ik, in heden of toekomst, niet meer bestaat, eindigt de afleesbaarheid van de toekomst. Wie echter dergelijke bindingen kent, maar geen punt van uitgang heeft, kan zich om te beginnen wenden tot de statistiek.

U weet, wat statistiek is, nietwaar? Het is de methode om door middel van cijfers alles te zeggen omtrent het heden en de toekomst, zonder dat dit noodzakelijk waar is, maar op een wijze, waardoor je toch altijd zult kunnen zeggen gelijk te hebben. Toch kan ik daarmee wel iets doen. Wanneer ik bv. weet, dat elk jaar, volgende op het optreden van zonnevlekken, bepaalde verschijnselen hij de oogst optreden, mag ik rustig aannemen, dat, wanneer het 10 maal zo geweest is, het ook de 11de keer zo zal zijn. Wanneer ik weet, dat elke zonnige paasdag een aantal extra verkeersongelukken met zich brengt, is het wel mogelijk na te gaan, hoe groot de kans is, als de paasdag deze maal zonnig zal zijn. Precies kan men dit natuurlijk liet uitrekenen. Maar men kan redelijk de zaak benaderen door te zien, of de waarschijnlijke tendens er een van goed dan wel van slecht weer zal zijn. De intuïtie geeft dan vaak de nodige aanvulling. Waardoor men een aantal ongelukken boven normaal kan voorspellen.

Misschien lijkt u dit onzin. Maar levensverzekeringen en andere verzekeringsmaatschappijen lezen in feite ook de toekomst af. Wanneer u een premie betaalt bv. om uw nabestaanden een zeker bedrag te garanderen, is deze premie zeker niet zomaar vastgesteld. Men heeft berekend wat bij een bepaalde conditie de levensverwachting zal zijn. Men weet dus, hoeveel premie de meeste mensen hebben opgeleverd, voordat de nabestaanden kunnen incasseren. Men rekent uit, hoeveel mensen per groep in een bepaalde tijd zullen betalen en stelt dan een premie vast, waarbij de maatschappij bovendien nog een zekerheid van rond 20 tot 25% extra incalculeert. Alleen wanneer er gekke dingen gebeuren, kan de maatschappij eens wat meer uitkeren, dan zij ontvangt, maar in 9 van de 10 gevallen wordt eraan verdiend. Wanneer zij dan te veel verdienen, bouwen zij weer een nieuw kantoor. Dat heeft u misschien ook al bemerkt.

Dit is een aflezen van de toekomst, een vorm van prognostiek dus. Maar bij deze vorm van voorspellen is het niet mogelijk om van een eenling te zeggen, wanneer hij zal overlijden. Indien een gevoelig iemand in staat zou zijn elke persoon afzonderlijk enige tijd te observeren, zou hij met rond 70% zekerheid degenen eruit kunnen halen, die vroeg zullen sterven. Voor degenen, die lang zullen leven, is de mogelijkheid ongeveer dezelfde. Men zou dus - theoretisch in dit geval - op grond van een reeds algemeen bestaande prognose een meer persoonlijke kunnen gaan stellen, die een nog grotere zekerheid biedt. Dit is voor velen onder u zeer interessant. Al hetgeen ik u tot nu toe heb gezegd, kunt u natuurlijk proberen. Maar u hebt aan de gegevens en voorbeelden zelf nog te weinig houvast. Wie echter uit kan gaan van regelmatig weerkerende feiten of inwerkingen - als basis daarvoor kunnen statistieken gelden - heeft al veel meer kans, op grond van de afgelezen algemene waarschijnlijkheid, tot een juistere definitie te komen. Want wanneer men een algemene waarschijnlijkheid heeft, kan men deze als maatstaf gebruiken, om bv. het lot van een eenling beter te bepalen, daar men nu zijn intuïtieve gegevens juist kan aanpassen aan de feiten.

Want een maatstaf heeft men nu eenmaal nodig, wanneer men een prognose wil stellen. Een berekenbaar gemiddelde is hiervoor ideaal; het maakt het u mogelijk om termen als lang en kort om te zetten in tijdsbepalingen. Begrippen als lang leven en kort leven zijn voor iemand,

die een prognose wil stellen, niet erg bruikbaar. Maar wanneer men een gemiddelde kent, is het vaak mogelijk om te zeggen: zoveel korter of langer dan dit gemiddelde.

Ik wil u overigens niet aanmoedigen om het uur van uw eigen dood of die van anderen na te speuren. Het is een droefgeestige bezigheid en heeft weinig nut. Maar men kan dit misschien wel doen, wanneer men bv. te maken krijgt met de levensduur van meubelen e.d. Indien men rekening houdt met eigen gekende omstandigheden, zal men kunnen weten, hoelang dezen bruikbaar zijn. Maar al weet men de gemiddelde sterkte van een meubel, zo is er altijd een band met eigen omstandigheden, waaronder onvoorzienbare en onvoorziene omstandigheden zeker een rol spelen. Deze laatste kunt u wel voorvoelen, maar niet omschrijven. Als na enige scholing uw intuïtie echter het tekort aan weten kan opvangen, zal uw prognose juist zijn.

Van voorspellen op zeer korte termijn kan bij het volgende gesproken worden. U wilt iemand gaan bezoeken en vraagt u af, of deze thuis zal zijn of niet. Telefoneren is natuurlijk de eenvoudigste oplossing. Maar indien dit niet mogelijk is, moet u eens proberen u het huis van die ander voor te stellen. Vraag u af, of u "antwoord" krijgt of niet - dus of u het gevoel hebt, dat er iemand aanwezig is of niet. Doe dit een, ten hoogste twee keren. Bij meerdere proeven gaan eigen verlangens een rol spelen. Het zal u blijken, dat in 9 van de 10 keren uw vaststelling strookt met de werkelijkheid. Hoe dit komt? Wel, wij concentreerden ons op het huis van de ander. In feite echter concentreerden wij ons op de mogelijkheid met die ander contact op te nemen. M.a.w., u voelt (hem) niet thuis aan, maar de ander kan zeer wel toch thuis zijn. U krijgt echter geen gehoor, daar men met u, of anderen, geen contact wenst te aanvaarden.

Voor op visite gaan kan dit misschien te omstandig zijn, maar in andere gevallen kan men met deze mogelijkheid tot prognose op korte termijn wel degelijk zijn voordeel doen. Een handelsreiziger die op stap gaat, kan natuurlijk systematisch te werk gaan en daarbij in vaste volgorde degenen afwerken, die vandaag aan de beurt zijn. Maar haast altijd zal hij daarbij een percentage missers hebben. Nu kan men natuurlijk ook intuïtief te werk gaan. Dan ligt het percentage missers aan hemzelf. Is hij gevoelig genoeg, dan zal hij overal juist komen, waar men hem nodig heeft, waar men op hem en zijn producten zit te wachten, maar velen zullen dit niet kunnen doen. Dan is het mogelijk, zich met de lijst van de adressen, die men op een dag af moet werken, af te vragen: wie van degenen, die ik hier voor mij heb, spreekt mij nu in het bijzonder aan. Meestal zal een enkele naam u bijzonder aanspreken. Bouw uw routes dan vanaf dit adres op. Het zal u na enige proeven wel blijken, dat men op deze wijze meer aangename contacten en meevallers heeft, dan logischerwijze verwacht zou kunnen worden. Men verkrijgt meer resultaat door een kleine verschuiving van het normale bezoekmoment in tijd. Iemand die dit doet, zal in wezen voor zich een kleine voorspelling plegen. Hij zegt immers: indien ik deze volgorde gebruik, zal ik op mijn route de meeste mensen bereid vinden mij te woord te staan.

Uit dit alles moge blijken, dat elk gevoel van harmonie, elk gevoel van verbondenheid, hoe dan ook, tegenwoordig of toekomstig, bij de erkenning van toekomstige mogelijkheden een grote rol kan spelen. Het is hierdoor mogelijk een wel of niet mogelijk zijn van iets in de nabije toekomst te constateren. Het is mogelijk om op deze wijze volgorde van mogelijkheden vast te stellen en zo te voorzien, hoe bij de anderen t.a.v. het Ik de zaken zullen liggen. U doet dergelijke dingen vaak, zonder het te beseffen. De huisvrouw, die besluit vandaag maar eens wat later te koken, zal ontdekken, dat vaak de echtgenoot, verlaat door - laat ons maar zeggen werkzaamheden - inderdaad ook later thuiskomt. Ook het omgekeerde komt voor. Men voorspelt zichzelf a.h.w. het ogenblik dat de ander thuis zal komen. Wat wel niet als zodanig wordt beschouwd, maar in feite een aflezen is van toekomstige feiten en wel op grond van het heden. Ik hoop met deze gegevens duidelijk te hebben gemaakt, dat althans een deel van de toekomst afleesbaar is, terwijl het mogelijk is toekomstige ontwikkelingen op grond van het heden te analyseren. Toch zal er altijd enig verschil blijven bestaan tussen de toekomst, die ik aflees, en de realiteit, zoals deze zal bestaan.

Er is een verschil tussen de afleesbare toekomst en de werkelijke toekomst. Waarin kan dit verschil gelegen zijn? Allereerst de werkelijke toekomst is het geheel van het gebeuren, terwijl de afleesbare toekomst altijd weer gebaseerd is op het voor mij begrijpelijke, aanvaardbare en

in mij aanvoelbare deel van de toekomst. Mijn werkelijkheid zal nooit geheel kunnen beantwoorden aan de werkelijkheid, zoals die buiten mij bestaat. Ik geef u een voorbeeld van de verschillen, die op kunnen treden en kies hiervoor Vietnam. Wij weten, dat de geschillen daar groter zijn geworden. U weet waarschijnlijk ook, dat men in de laatste tijd weer begonnen is meer mannen en materiaal daarheen te verscheppen. Wij zouden dus moeten rekenen met een feller worden van die strijd. Nu kunnen wij echter ook constateren, dat er invloeden zijn, waardoor het gouvernement van zuidelijk Vietnam wankeler wordt. Daarnaast weten wij, dat het noorden de laatste tijd zeer grote verliezen heeft geleden en gezien de ontwikkelingen in China en elders op de wereld, niet op zoveel steun zal kunnen rekenen, als men in feite nodig heeft. Op grond van deze feiten zeg ik: Het is waarschijnlijk, dat tegen het einde van dit jaar de strijd aanmerkelijk af gaat nemen. Het is moeilijk hierbij een juiste tijd aan te geven, maar wanneer ik stel over rond 4 à 5 maanden, voelt dit juist aan. De afleesbare toekomst voor mij houdt dus in, dat in Vietnam een stilstand in de strijd te verwachten is in november en december. Maar dit is de voor mij afleesbare toekomst. Wat zal echter de werkelijke toekomst zijn? Ik weet het - eerlijk gezegd- niet. Maar ik kan uitgaan van hetgeen de Witte Broederschap daarover zegt.

Deze stelt, dat een intensifiëring van deze strijd onvermijdelijk en noodzakelijk is, omdat bepaalde landen daarin een uitlaat nodig hebben. Ik denk dan automatisch aan hetgeen wij reeds over China hebben gezegd. Inderdaad is hier immers een zeer grote tegenstand ontstaan tegen de heersers. Eigenaardig is hierbij, dat vele vroegere roodgardisten nu de roodgardisten bestrijden. Deze interne strijd is gevaarlijk voor het gezag van de heersers. Er zal dus iets moeten worden gedaan, om deze spanningen naar buiten toe af te reageren. Dit zal waarschijnlijk het beste mogelijk zijn door een dreiging van buitenaf te simuleren en soldaten - vooral vrijwilligers - naar het buitenland te zenden. Hiervoor zal N. Vietnam wel als eerste in aanmerking komen. Later zouden ook andere gebieden voor een dergelijke actie in aanmerking kunnen komen. Waaruit volgt dat de afleesbare toekomst waarschijnlijk vrediger is dan de werkelijke toekomst in dit deel van de wereld. Ik blijf zeggen: waarschijnlijk. Want zeker weten doe ik dit niet. Maar ik besef zeer wel, dat ik in dit deel van de wereld meer strijd zal moeten verwachten, dan voor mij waarlijk afleesbaar is.

Ook t.a.v. China kan ik iets dergelijks proberen. Ik ken hier toevallig de werkelijke toekomst. Deze houdt in, dat daar nog meerdere maanden intern een zeer felle strijd wordt gevoerd. Maar ook wanneer ik alleen uitga van het nu bekende, kan ik mij reeds een aardig beeld van de toekomst vormen. Ik weet bv., dat in een bepaalde streek zoveel opstandigen zijn, dat alleen in één bepaalde provincie het aantal gewapend optredende opstandelingen op rond 200.000 kan worden gesteld. Ik weet verder, dat de nu gedane inzet van het leger tegen deze opstandelingen rond 600.000 man met volle bewapening bedraagt. D.w.z. dat theoretisch deze opstand binnen 3 à 4 weken bedwongen zal kunnen worden, mits het leger betrouwbaar is. In de afleesbare werkelijkheid zou men dus moeten stellen, dat binnen 5 à 6 weken dit gebied tot rust moet zijn gekomen. De werkelijke toekomst ligt anders, omdat het leger niet geheel betrouwbaar is, zodat het rond Kwansu, in Honan en elders, opzettelijk groepen opstandelingen een verder opereren mogelijk zal maken, op deze wijze eigen belangrijkheid verhogende en eigen greep op de staat versterkende. De duur van de opstand zal dus zeker langer zijn dan de afleesbare termijn daarvoor. Dat is dan een deel van de werkelijke toekomst.

Tussen de werkelijke toekomst en de afleesbare toekomst is steeds weer een verschil. Ik kan de feiten kennen en mijn conclusies trekken, ik kan gebeurtenissen voorzien en zelfs de mensen en hun sfeer aanvoelen, zodat mijn gevolgtrekkingen nog vollediger en juist zijn. Maar ik zal nooit geheel kunnen nagaan, welke werkingen en belangen mede een rol spelen. Ik kan desnoods de sfeer geheel aanvoelen, maar zal dan nog niet weten, welke invloeden deze sfeer tot stand brachten. Hierdoor zal dan een afwijking van mijn naar beste weten gegeven prognose kunnen ontstaan.

Wanneer de Orde een prognose geeft, neemt zij aan, dat de betrouwbaarheid daarvan zal liggen tussen de 80 en 85%, want al kan de geest veel meer overzien dan de doorsnee mens, toch zal zij op een soortgelijke wijze de toekomst moeten aflezen. Natuurlijk, wij geven een beeld, dat

volgens ons geheel juist is. Maar wanneer een of twee mensen hun wijze van handelen en reageren onverwacht zouden wijzigen, kan dit reeds inhouden, dat de voorspelling niet geheel meer klopt. Daarom blijft er steeds een percentage van onjuistheden ontstaan. Voor "do it yourself"-ers lijkt mij dus een waarschuwing hier wel op zijn plaats. Of u nu werkt met de geest, of op andere wijze, besef steeds, dat het u onmogelijk is een 100% zuivere omschrijving van de toekomst te geven. Wees er mee tevreden, wanneer uw gissingen een gemiddelde juistheid van rond 75% bereiken. U hebt dan een zo groot aantal juiste gissingen, dat de mislukkingen niet meer van voldoende belang zijn. U hebt dan reeds een veel juistere inzicht in de mogelijkheden dan alle andere mensen en kunt t.a.v. de toekomst veel juistere reageren dan zij.

Verder raad ik u aan, vooral niet te trachten uw beeld van de toekomst geheel redelijk op te bouwen. Tracht wel zoveel mogelijk uit te gaan van zoveel mogelijk gekende gegevens. Om een goede prognose te kunnen geven, is kennis van de mogelijkheden en waarschijnlijkheden, zoals deze nu bestaan, werkelijk noodzakelijk. Wanneer u aan astrologie doet, betekent dit, dat uw horoscoop wel geen feitelijke toekomst vastlegt, maar dat de daarin gegeven indices het u mogelijk maken een reeks in het heden gelegen mogelijkheden en feiten te formuleren, terwijl u bovendien op grond daarvan een gerichte verwachting en ontwikkeling in de toekomst verkrijgt. Deze dingen zullen voor u, wanneer u astroloog bent, redelijk aanvaardbaar zijn. Juist hierdoor wordt het u mogelijk juistere aan te voelen en kunt u de gegevens intuïtief beter interpreteren. Tracht nooit, tenzij u contact hebt met de geest - en dan alleen nog in de meest voorzichtige formuleringen - een prognose te geven over dingen, waarvan u geen verdere kennis hebt. U zult anders in 9 van de 10 gevallen een raar figuur slaan. Ga altijd uit van zoveel mogelijk gekende feiten.

Wanneer u iets gaat voorspellen, waarvan uw reeds iets weet, zullen daarbij uw eigen vooroordelen een rol spelen. Uw verlangens en verwachtingen spelen een grotere rol dan u beseft. Innerlijk hoopt u bv., dat een bepaald huwelijk mislukken zal of meent u, dat iemand, die zoveel geld uitgeeft, wel in moeilijkheden zal moeten komen. Probeer dergelijke overwegingen en vooroordelen zoveel mogelijk uit te schakelen. Want hetgeen u nu denkt omtrent de toekomst van anderen - en uzelf - is meestal een mengelmoes van ervaringen en hoopvolle verwachtingen. U zou misschien dat huwelijk mis willen zien gaan, omdat dit een bevestiging van uw juiste oordeel zou betekenen. U zoudt een failliet gaan van degene, die, volgens u, te veel uitgeeft, wel eens kunnen verlangen, omdat in het andere geval zou blijken, dat u té spaarzaam bent geweest en u zich en anderen onnodig vele dingen hebt ontzegd. Bedenk dat u steeds weer geneigd bent anderen vanuit uzelf te beoordelen. Tracht dit zover mogelijk uit te sluiten.

Constateer desnoods, dat volgens u de verhouding in dit of dat huwelijk niet goed is, of dat iemand te verspillend te werk gaat. Dat kunt u nog zonder gevaar doen. Maar verbindt daaraan verder geen verwachtingen. Ga vooral niet uit van dergelijke punten, waarin u gevoelsmatig gebonden bent, maar probeer liever na te gaan, hoe een persoon zelf zich over bv. enige maanden zal gedragen, wat deze persoon dan zal ondervinden. Zegt u bv. 5 maanden van nu, dan zal bij een interpreteren van uw gevoelens blijken - vaak tot uw verbazing, dat u opeens niet meer spreekt van: over 5 maanden, maar van: over drie maanden of tien maanden. Daarnaast zult u ervaren, dat u, terwijl u alleen over een enkele persoon iets wilde zeggen, u in feite iets hebt geconstateerd, wat eerder betrekking heeft op de toekomst van personen, met wie deze verbonden is. Juist het feit, dat u wel de feiten erkende, maar niet uitging van uw mogelijke conclusies, doch een ander doel koos, maakte het u mogelijk het geheel van uw gevoeligheid - intuïtie - op de juiste wijze te gebruiken. De gegeven voorspellingen zullen dan ook een grote mate van juistheid bezitten.

Nog een laatste raad. Wanneer u een prognose wilt stellen aan de hand van wat bv. in de krant staat, moet u zich realiseren, dat rond 40% van hetgeen daarin gepubliceerd wordt, in feite of in wezen - interpretatie - onjuist is. Realiseer u verder, dat de belangrijkste punten al te vaak zó zijn gesteld, dat u daar overheen zult lezen. Wilt u dus een meer algemene prognose stellen, zo is het gevaarlijk daarbij uit te gaan van de bewust gekende feiten. Wel kunt u zich vanuit bv. de krant een beeld maken van hetgeen, waarover u iets zou willen voorspellen. Laat de rest

echter aan uw intuïtie over. Uw onderbewustzijn zal u helpen, een juistere benadering te vinden, en zo u geestelijke gaven bezit, zult u, juist door niet krampachtig na te denken, maar het onderbewustzijn te laten werken, ook aan geestelijke erkenningen en krachten een veel grotere mogelijkheid geven, u te helpen tot een juist beeld van de toekomst te komen.

Nog iets. Denk a.u.b. niet dat voorspellen zo moeilijk is. Het moeilijke bij voorspellen is, dat je nooit iets algemeen kunt bepalen op een wijze, waarop je er toch persoonlijk voordeel uit kunt halen. Om u een voorbeeld te geven: Het is heel goed mogelijk te zeggen, dat bij de e.v. toto ten minste 8 en waarschijnlijk 10 mensen zullen zijn, die alle wedstrijden goed hebben geraden. Dat is een kwestie van waarschijnlijkheid in de massa. Veel moeilijker is het te zeggen, of de kruisjes nu op 1, 2, of 3 moeten staan. Want dan zou u de verhoudingen van elke spelende club moeten kennen. Weet u dit, dan kunt u ook wel een zeer waarschijnlijke prognose geven. Maar u kunt nooit alle deelnemers geheel kennen. Het zal dan ook moeilijk zijn voor allen een juiste voorspelling te doen. De beste methode om hier iets te bereiken, zou nog zijn zich de lijst van winnende clubs en de juiste uitslag in bv. een krant voor te stellen.

Wanneer je iets wil voorspellen, is het altijd het beste om de meest eenvoudige keuze te nemen. Hoe eenvoudiger de procedure is, hoe kleiner het aantal factoren dat een rol speelt in uw overwegingen als zelfstandig actief, hoe juister uw uitslag zal zijn. Wilt u iets voorzien, waarbij geen voldoende kennis van mogelijkheden, feiten, wezen in het Ik aanwezig is, of op kortere termijn verworven kan worden, zo zal de juistheid van uw voorzien veel minder worden. Werkt men alleen met de intuïtie - dus zonder verder nadenken - dan zal men ondanks dit feit nog wel tot redelijke resultaten kunnen komen. Zelfs dan zal echter het percentage van juistheid terugvallen tot 50 à 60. Door oefening kan men natuurlijk deze juistheidsfactor wel opvoeren. Maar zelfs wanneer u, als mens, alle feiten kent, zult u nooit hoger komen dan 80%, ofwel 4 van de 5 voorspellingen redelijk juist. Intuïtie kan u helpen om een dergelijke juistheid te bereiken, indien u maar beseft, dat men de toekomst moet aanvoelen, niet beredeneren.

Indien u zelf iets wilt voorspellen, moet u er verder rekening mee houden, dat juist de ontwikkelingen die u zeker lijken, vaak onbekende waarden en factoren bevatten, die een belangrijke rol zouden kunnen spelen. Stel u dit voor. Probeer dergelijke mogelijkheden eens te vinden. Zo u er een vindt, moogt u deze echter niet als toekomstige zekerheid zien. Het gaat er om uw zekerheid, t.a.v. de toekomstige ontwikkeling te verstoren. Heeft u dit gedaan, keer dan tot de feiten zelf terug en beantwoord voor uzelf een vraag, die u bij voorkeur reeds heeft geformuleerd en vastgelegd, voor u aan de overdenking begon. Lees a.h.w. de vraag op en voeg zonder verdere overwegingen er een antwoord achter. U zult tot uw verbazing ontdekken, dat u - omdat u rekening hebt gehouden met niet gekende mogelijkheden - een vanuit uw huidig standpunt onredelijk, maar zoals later blijkt verbluffend juist antwoord hebt gegeven en dus de toekomst juister hebt voorzien, dan denkbaar scheen.

Indien u met deze dingen veel experimenteert en meent verdere raadgevingen nodig te hebben, hoeft u dan ook niet tot ons te komen op een avond als deze. Want degene, die geleerd heeft zich te concentreren en zijn intuïtie te laten werken, zal niet slechts in zich een verbondenheid beseffen met toekomstige ontwikkelingen, maar ook ontdekken, dat hij banden heeft met vele geestelijke waarden en krachten. De mens, die zich voldoende kan concentreren en deze trucjes kent, waardoor men van het mogelijke tot het werkelijke kan komen, zal ook leren de mogelijkheden van de geest aan te boren. Dan blijkt, dat een dergelijke eenvoudige do-it-yourself cursus voert tot een voortdurende aanvulling in het eigen wezen, waardoor de innerlijk en vaak onbewust ontvangen lessen u - al bestaat daarvoor zelfs in Nederland nog geen diploma - toch tot een volleerd en bruikbaar prognostieker kunnen maken.

Dit is dan tevens het einde van mijn inleiding. Ik weet niet, of u er werkelijk iets van geleerd hebt. Maar de kans is aanwezig, dat iemand aan dit alles wat heeft. Ga dus rustig pauzeren en tracht daarna vragen te stellen, niet om te horen, wat u al meent te weten, maar om onduidelijkheden op te lossen, verklaringen te vinden voor dingen, die u vraagwaardig schijnen. Zeg mij maar rustig: daarvan wil ik graag nog iets meer weten, want ik zou ook graag meer gebruik maken van de afleesbaarheid van een deel van de toekomst.

Goedenavond.

Goedenavond, vrienden.

U hebt de kans gehad even op adem te komen, degenen, die er genoeg van hadden, hebben de kans gehad om naar huis te gaan. En de afleesbare werkelijkheid zegt ons, dat rond 40% van de vragen in verband met het onderwerp belangrijk zal zijn. Laat ons dus maar meteen beginnen.

Vraag: Iemand vraagt zich af, waarom u er zo omheen draait. Is het u niet geoorloofd, te zeggen, wat er gaat gebeuren?

Antwoord: Sprekende over de afleesbare werkelijkheid en de gebruikte gegevens hanterende als voorbeeld, meende ik mij te moeten houden aan datgene, wat inderdaad afleesbaar is. Wat ik dan ook heb gedaan. Naar ik meen, valt een zuivere prognose mijnerzijds buiten het kader van hetgeen in deze inleiding gewenst was. Indien echter tijd overblijft en men mij concrete vragen over de toekomst zou willen stellen, wil ik mij wel concreter uitlaten.

Vraag: Zijn beelden, die ik, volgens uw toelichting, opvang, constructies van mijn eigen maaksel, of afbeeldingen van een variabel objectief patroon uit de toekomst?

Antwoord: Wat u aan beelden opvangt, is altijd en in de eerste plaats een eigen constructie. Daarin zal echter zeer waarschijnlijk, indien het construct zich t.m. met de toekomst bezighoudt, een groot deel van de in u niet direct bewuste erkenningen en gevoelens t.a.v. die toekomst mede verdisconteerd zijn. Bent u bovendien sensitief, dan is de kans zeer groot, dat vele niet redelijke erkenningen en gegevens mede in het construct een zeer belangrijke rol spelen. Gezien het voorgaande is het in dit geval waarschijnlijk, dat het zelf opgebouwde beeld een juistheidsgraad van 60 tot 65 ten honderd zal bezitten. Anders gezegd: ofschoon u deze beelden zelf maakt, geven zij bij beschouwing een mogelijkheid tot erkenning van de toekomst die aanmerkelijk boven de normale redelijke mogelijkheden tot erkenning van een toekomstige ontwikkeling ligt.

Vraag: Betekent dit, dat geen geheel juist afleesbare toekomst - wanneer alle factoren dezelfde blijven - mogelijk zal zijn?

Antwoord: Een absoluut juist afleesbare toekomst is alleen mogelijk, wanneer wij beschikken over een absolute kennis van het heden. Daar dit tweede weinig of niet voorkomt, moeten wij aannemen, dat het eerste, dat dus wel theoretisch mogelijk is, zeer zelden voor zal komen.

Vraag: Wat is het resultaat, wanneer je een toekomstige gebeurtenis wel emotioneel voorvoelt, maar de reden van die emotie niet tot je waakbewustzijn doordringt?

Antwoord: Dit zal zeer waarschijnlijk resulteren in gevoelens zonder meer en is te wijten aan het feit, dat menige mens eenvoudig niet in staat schijnt te zijn zich op andere dan zuivere redelijke wijze met de toekomst bezig te houden. Dit betekent tevens, dat zo iemand niet in staat is door middel van concentratie en uitsluiting van alle redelijke waarden te komen tot een voor hem nog redelijk kenbaar beeld, waarin de reden van de emotie duidelijk wordt. Maar als u een emotionele reactie hebt, die u niet kunt verklaren en het u mogelijk is, de redelijkheid tijdelijk opzij te zetten, zal een concentratie op een willekeurig punt, mits daarbij de intentie de toekomst te interpreteren aanwezig is, vaak reeds voldoende zijn om een omschrijving van de redenen voor de emotie mogelijk te maken. U kunt dit besef dan verder gebruiken als punt van uitgang voor een verdere erkenning van de toekomst op de wijze, die ik in mijn inleiding reeds aanduidde.

Vraag: Bent u niet van mening, dat de zucht om te weten niet reeds à priori ongezond is? Marcus Aurelius zegt immers reeds: alles gebeurt, zoals het gebeurt en niet zoals gij wilt, dat het gebeurt.

Antwoord: Dit is filosofisch heel mooi, maar aan de andere kant staan wij niet in het leven als eendagsvliegen. Wij hebben te maken met de toekomst en deze toekomst speelt, of wij dit nu weten of niet, in ons heden een voortdurende rol. Je moet het heden beleven, zoals het is. Daarmede ben ik het geheel eens. Degene, die het heden verloochent of iets, wat hij in de toekomst wenst, is een dwaas, tenzij hij de zekerheid heeft, dat gewenste toekomst mogelijk is. Zelfs dan is het nog de vraag of het de moeite waard is. Indien ik een toekomst erken, en de toekomst is deel van mijn wezen, zoals ik in de inleiding reeds stelde, zo moet ik met die toekomst ook enigszins rekening kunnen houden. Ik stel dit om de mens, die in zijn heden en huidige belevingen altijd toch een band heeft met de toekomst, de belangrijke mogelijkheid niet te ontnemen met zijn toekomst te werken en daarbij ook gebruik te maken van de z.g. intuïtieve - vaak uit het onderbewuste - voortkomende kennis. Want ik geef graag toe, dat degene, die zich met zijn toekomst alleen binnen een geheel redelijk kader bezighoudt, in 99 van de 100 gevallen, een teleurstelling zal ondervinden. Maar een mens rekent nu eenmaal altijd met de toekomst. En wanneer je je daar dan al bezig mee houdt, lijkt het mij toch wel verstandig je een zojuist mogelijk beeld van die toekomst te vormen.

Vraag: U sprak over de mogelijkheid om de tijdlijn van eigen wezen te volgen. Indien veranderingen door het gebruik van de wil mogelijk zijn, zo moeten deze veranderingen toch ook zichtbaar zijn in de tijdlijn?

Antwoord: In de tijdlijn van het ego zijn zij alleen kenbaar als mogelijke knooppunten. Maar ik kan beter een vergelijking geven. Ik schiet een raket af. De neus wijst naar Cygni 2 (sterrenbeeld de zwaan). Ik kan dan aannemen, dat de raket op haar tocht alle tussen- liggende gevaren, mogelijkheden, delen van de ruimte zal moeten doorschrijden. De koers is dus de lijn van de toekomst. Zolang de gerichtheid van de raket op deze koers blijft bestaan, is alles, wat tussen de aarde en Cygni 2 zich bevindt, haar lot en toekomst. Op het ogenblik, dat men de koers echter verandert - een mogelijkheid - en zij zich bv. richt op Arcturus, dan zal haar toekomst voortaan al datgene zijn, wat ligt tussen het punt van koersverandering en Arcturus. Het verleden blijft gelijk. Het knooppunt is het punt, waarop de mogelijkheid tot verandering van koers bestaat of nog bestaat. De toekomst is al hetgeen zich in de richting van de raket voor haar bevindt.

Een mens wordt door zijn wezen, mede vastgelegd in zijn incarnatie, gestuwd naar een bepaald streven en daarmede een bepaalde reeks van belevingen. Hij heeft daarbij behoefte aan bepaalde erkenningen. Dit betekent, dat zijn koers in het geheel van de voor hem bestaande mogelijkheden vaststaat. Wij kunnen het einddoel zien als deel van het heden. Dan zullen wij alle tussenliggende mogelijkheden en waarden eveneens kennen. Het is mogelijk de toekomst nu uit te tekenen, waarbij wij ons grotendeels aan de grote lijnen zullen houden, maar in bepaalde en vaak beslissende fasen zelfs zeer vele details kunnen voorzeggen. Op het ogenblik, dat het ego zijn besef en waarde echter zodanig verandert, dat de verdere behoefte aan erkenning op een ander terrein komt te liggen, zal het geheel van de eigen tijdlijn, ongeldig zijn. Al hetgeen voor de rechtlijnige toekomst voorzien was, wordt door de verandering van bewustzijn ongedaan gemaakt, terwijl geheel nieuwe mogelijkheden en waarden door de gerichtheid van het Ik tot tijdslijn en daarmede toekomst worden.

Met dit alles wil ik slechts duidelijk maken, dat wij ons als mens en geest bewegen in een schepping, die ook voor ons een bijna oneindig aantal mogelijkheden omvat. Gezien onze eigen bewustheid en bestrevingen is het duidelijk dat wij daaruit een bepaald deel tot werkelijkheid zullen maken en zo een aantal bijna vaststaande belevingen en bereikingen zullen ondergaan. Het feit, dat wij onze eigen gerichtheid op elk punt, waar een voldoende besef, plus willen kan optreden, kunnen veranderen, houdt in, dat het geheel van de voor ons werkelijkheid wordende mogelijkheden door ons bewustzijn plus onze wil steeds bepaald en beheerst kunnen worden.

Vraag: Is de wilverandering predicabel?

Antwoord: Niet met zekerheid. Wel kunnen wij zeggen dat wij de mogelijkheid tot een zelf veroorzaakte lotsverandering bij de ene persoon veel hoger kunnen aanslaan dan bij de ander. Zekerheid hebben wij daaromtrent nimmer, omdat de verandering in het wezen niet alleen te maken heeft met veranderingen en belevingsmogelijkheid en waarde, maar wel degelijk zeer veel te maken heeft met de innerlijke belevingswaarden of godservaring. Zodra hierin een sterke verandering optreedt, zal, ongeacht het redelijke vermogen van de mens, dat wij constateren, en de belevingsnoodzaken, die wij voorzien, een verandering van gerichtheid kunnen optreden. Je kunt dus wel berekenen, dat van deze mens het lot minder vast staat dan van gene, maar van niemand kun je met zekerheid zeggen: van deze staat het lot geheel vast.

Vraag: Verstaat u onder knooppunten bepaalde essentiële gebeurtenissen op de tijdslijn?

Antwoord: Belevingen. Wanneer het over een Ik gaat, spreken wij op de tijdslijn altijd van belevingen en nimmer van gebeurtenissen omdat steeds van een subjectieve en nimmer van een objectieve waarde kan worden uitgegaan. Het is duidelijk, dat, zo volgens de tijdslijn aan het Ik in een bepaalde periode geen nieuwe bewustzijnswaarden worden toegevoegd, een verandering van richting in deze tijd haast onvoorstelbaar is. Een knooppunt is dan ook algemeen een punt, waarop voor het ego een grotere emotionele beleving plaats kan vinden, waardoor de benadering van dit ego t.a.v. de schepping, of het besef van het Ik in verband met de schepping zich kan wijzigen. Ik wil hieraan nog toevoegen, dat je toekomst voor een groot gedeelte wordt bepaald door je interpretatie van het heden.

Vraag: Iets dergelijks heeft toch ook weer een oorzaak?

Antwoord: Daarover kun je lang blijven filosoferen. Eenvoudig gezegd: sommige mensen geven wel eens een ander een klap. Wanneer zij echter veel meer slaag terugkrijgen, beseffen zij, dat zij voortaan beter doen de zaak anders aan te pakken. Ze wijzigen hun lot. Anderen zeggen: hoe durven zij en vechten verder tot zij in het ziekenhuis terecht komen, om daar alvast weer te overwegen, hoe zij zich zullen wreken en een volgende keer eerder en harder zouden kunnen slaan. Dezen veranderen hun lot niet. Dit maakt u misschien duidelijk, dat het hier om een eigen reactie gaat. Deze kan men vermoeden, maar zij is nimmer geheel predictabel, omdat de innerlijke waarden van het ego wel op zich vaststaan, maar nimmer gezegd kan worden, welke delen van dit Ik actief gerealiseerd zullen zijn in de periode van uiting.

Vraag: Bij groepen zal de verandering van gedrag toch minder snel optreden?

Antwoord: Hoe groter de groepering, hoe groter de zekerheid, waarmede een verloop van gebeurtenissen kan worden gesteld.

Vraag: Is het zo, dat op de door u genoemde knooppunten meer dan normale materie in energie wordt omgezet en via het astrale voertuig wordt omgezet in mentale energie?

Antwoord: Neen. Een omzetting, zoals u aangeeft, komt in de eerste plaats niet direct vaak voor. Daarnaast moet u beseffen dat materiële energieën met hetgeen wij bespreken weinig te maken hebben. Een knooppunt kan evengoed ontstaan door algehele daadloosheid als door absolute inspanning. Wel is het zeker, dat de daadloosheid, of de inspanning, voor het Ik een emotionele waarde hebben, waardoor eigen oriëntatie t.a.v. het leven een wijziging kan ondergaan. Dit heeft dus niets te maken met het astrale vlak. Wel zal een dergelijke verandering ook in het astrale vlak tot uiting komen. Maar dit is slechts de normale overeenstemming van straling, die altijd tussen geest en lichaam plus astraal van de mens pleegt te bestaan. Wat u psychisch of mentaal voertuig noemt, is slechts een weerspiegeling van de hersenactiviteit, plus alle vanuit de hersenwerking voortkomende inwerkingen op de geestelijke voertuigen.

Vraag: Dus geen energie?

Antwoord: Een verandering van gerichtheid is geen kwestie van energie. Maar als u het met alle geweld meer technisch wilt hebben: het is een verandering van trillingsgetal in dezelfde hoeveelheid energie. Bijvoorbeeld, de levensenergie trilt naar buiten te met laat ons zeggen bv. 35.000 Angstrom. Via de emotie en de plaats vindende verandering in oriëntatie zien wij, dat deze zijn waarde dan bij voorbeeld wijzigt tot 33.000 of 37.000 Angstrom. Men kan dus zeggen, dat het in feite eerder een transformatie van de uiting van het vermogen betekent, zonder dat daarbij een feitelijke toevoeging of vermindering van vermogen noodzakelijk is.

Vraag: Dan zou men dit elektronisch tot stand kunnen brengen of beïnvloeden?

Antwoord: Theoretisch zou dit misschien mogelijk zijn. Ik wijs u er echter op, dat de door mij genoemde Angstromwaarde ligt op het terrein van de telepathische krachten. Wij zouden dan dus eerder te maken krijgen met een hypnotische inwerking. De vraag is dan, of de opgelegde wijziging ook gecontinueerd zou worden, nadat de opleggende invloed ophoudt als zodanig te bestaan. Daar je volgens mij een dergelijke beïnvloeding via een stoffelijk apparaat niet in de werelden van de geest dwingend kan doorzetten, zal na de dood toch weer een terugkeer tot de oude gerichtheid ontstaan. Jammer, hé? Je kunt de mens niet mechanisch tot God voeren met een druk op de knop. Je zult ze de mogelijkheid moeten geven om op eigen wijze hun meest juiste oriëntatie t.a.v. God te vinden. Maar goed ook: stel je eens de mechanische missionaris voor. Een druk op de knop en er is weer een ziel bekeerd ...

Vraag: Indien ik een begeren heb naar een toestand of een angst daarvoor heb, is dit dan niet een intuïtief voorspellen? Het is immers een voorgevoel, daar ik daarin een zeker vertrouwen heb, zodat ik aanvoel, dat het staat te gebeuren?

Antwoord: Aardig gezegd. Indien ik echter een voorgevoel heb en daarin geheel vertrouwd, zo betekent dit nog niet, dat het ook voor eenieder waar zal worden. Wel wil het zeggen, dat ik mijn eigen wezen oriënteer op het verwachte. Ook een vrees houdt eenzelfde gerichtheid van eigen wezen in. Ik richt dus mijn reacties en denken op het gewenste of gevreesde en maak het zo voor mijzelf meer waar. Wat nog niet wil zeggen, dat het ook objectief waar is. Wat voor mij een vervulling van mijn angsten of verwachtingen is, zal in de ogen van anderen een geheel andere betekenis hebben en daarmee een geheel andere betekenis hebben in uw werkelijkheid. Het uitkomen van dergelijke voorgevoelens betekent over het algemeen dan ook iets geheel anders, dan je zelf vermoedde. Daarom meen ik, dat hier niet van een intuïtieve prognose gesproken kan worden. Indien de angst of het verlangen overwonnen kan worden, maar toch dezelfde beelden blijven bestaan, mogen wij aannemen, dat hier een tendens werd geïnterpreteerd, die ook buiten mij bestaan heeft. In dat geval is een verdere en nu zuivere prognose waarschijnlijk wel mogelijk. Waar angst en begeren een rol spelen, is echter altijd t.m. sprake van een vertekende weergave, zodat eigen angst of verwachting ten hoogste een vertekende weergave, een karikatuur van de werkelijkheid is.

Vraag: Wordt angst door de geest niet vaak gebruikt als een waarschuwing aan de mens?

Antwoord: Niet ten aanzien van een bepaalde gebeurtenis. De geest die dit zou doen, zou slechts helpen het gevreesde voor u waar te maken. Wat men wel als geest kan doen, is het volgende. Wanneer je iemand een angst geeft voor iets, dwing je hem ook acties te overwegen, die met die angst in verband staan. Je dwingt hem zo zich delen van het heden beter te realiseren. In deze zin worden angsten door de geest wel gebruikt. Niet als waarschuwing voor de toekomst dus, maar eerder als poging tot correctie van het heden.

Vraag: Kan een geest, die een deel van de toekomst beleeft, deze ook slechts voor rond 70% juist ervaren, of beleeft hij deze geheel juist?

Antwoord: Wanneer men in de geest in staat is - waaraan veel meer vast zit, dan u denkt - te treden buiten de beperkingen van een 4-dimensionaal stelsel en daarbij te treden in een stelsel, waarin de afmeting tijd zonder meer bestaat, zal elk tot zich nemen van een punt van die tijd

een geheel juiste en concrete beleving van dit moment betekenen en wel op de wijze, waarop het Ik, wanneer het in werkelijkheid in dit moment van tijd en dit vlak geplaatst ware, dit zou ondergaan. Er is dus sprake van een 100% juiste beleving, waarbij men echter wel rekening moet houden met het feit, dat het ego in zijn normale gang van bestaan niet noodzakelijkerwijze juist in dit punt en vlak van tijd terecht zou komen, zodat, vanuit het Ik gezien, geen sprake zal zijn van een volledige waarheid. Zodra men echter uitgaat van de kosmische waarde in de tijd en het geheel, zal wel van een geheel juiste beleving gesproken kunnen worden. Voor de eigen toekomstbeleving geldt dit echter nooit. Het Ik beleeft de toekomst dan met huidig bewustzijn en huidige middelen. Van de ontwikkeling van het Ik, die noodzakelijk zou zijn voor een geheel juist beleven van die toekomst ontbreekt dus een deel. De interpretatie van de toekomst zal dus aanmerkelijk kunnen verschillen van hetgeen de belevingen in de toekomst voor het Ik werkelijk zullen betekenen. Beleving en interpretatie zullen dus niet indentiek zijn met de waarde, die erkend wordt wanneer het Ik langs normale weg dit deel van zijn toekomst betreedt.

Vraag: U spreekt van buiten het 4-dimensionale?

Antwoord: U kent de afmetingen lengte, breedte, hoogte, daarachter kennen wij de inhoudsbepalende afmeting, die men diepte zou kunnen noemen, of onderlinge elektromagnetische beïnvloedingen. Omzeil je dit alles, dan sta je in een AI, waarin de verbondenheid met het andere, waardoor het bewustzijn van tijdbeleven ontstaat, niet meer aanwezig zijn. Maar daar de 4 dimensies worden omvat, zijn zij als geheel te overzien. Zij worden tot een overzienbare afmeting. Laat ons echter hierover maar niet te ver doorgaan, want anders zitten wij hier morgen nog. Er zit natuurlijk nog heel wat meer aan vast. Om het echter heel erg eenvoudig te zeggen: tijd is het resultaat van de werking van massa op massa, welke een kosmisch veld snijdt, dat op enkele punten met een magnetisch veld vergelijkbaar is. De eigen massa, de beïnvloeding door massa in de omgeving, plus het tempo, waarin het zo ontstane veld het kosmische veld snijdt, is bepalend voor het tijdservaren, daar hierdoor de opeenvolging van momenten van besef wordt vastgelegd, waarin het Ik zijn bestaan kan constateren en kan reageren.

Vraag: Speelt het diëlectricum tussen de lichamen daarbij een rol?

Antwoord: In feite niet, daar het diëlectricum neutraal pleegt te zijn. Het gaat hier om massa en wederkerige beïnvloeding door massa zonder meer. Indien uw diëlectricum een grote massa zou hebben zou het natuurlijk meetellen. Maar in feite is het een tot het uiterste verdunde toestand van materie, waarin de kleinste delen nog wel bewegingsvrijheid en richtingsmogelijkheden bezitten, maar geen voldoende onderlinge stralingsintensiteit tot stand kunnen brengen om als massa te gelden, zodat het niet mogelijk is t.a.v. het kosmische veld, dat gesneden wordt, een kenbare werking tot stand te brengen. Bij eventueel tijdservaren is de massa zo gering, dat de opeenvolging van de momenten voor de mens niet meer denkbaar is door haar snelheid.

Vraag: Bij verkeersongelukken is de plaats daarvan vaak reeds 15 min. of langer te voren, etherisch vast te stellen. Wat is dan primair: de stoffelijke structuur of een hogere structuur, die de gebeurtenissen beheerst?

Antwoord: Niet altijd is het gestelde waar. Maar onder de omstandigheden, waarbij wij te maken hebben met vastliggende en in feite niet veranderende tendensen, hebben wij etherisch reeds met het ongeluk te maken als een feit, omdat alle toekomstverwachtingen, die op dit ogenblik bestaan, geestelijk gezien, het gebeuren reeds onvermijdelijk en dus waarmaken, voordat het feit heeft plaats gevonden. Wat inhoudt, dat je ongelukken inderdaad tevoren kunt aanvoelen. Iemand, die sensitief is, kan aanvoelen, dat een voertuig bijna onvermijdelijk in een ongeluk terecht zal komen. Rationaliserend zal hij dan vaak door onnodig treuzelen trein of vliegtuig missen enz. en zo gered worden voor het ongeluk. Dit hoeft dus niet altijd geestelijke interventie te zijn. De door u gegeven tijd van 15 min. geldt voor ongevallen van kleinere omvang. Ongevallen van grotere omvang, waarbij dus ook meer entiteiten betrokken zijn, zal door het aanvoelen van plaats of voorwerpen - mensen geven deze reactie niet zo snel - tot 12 à 14 uren

vóór de tijd, op ogenblik en plaats worden vastgesteld, De gegeven tijd is slechts een benadering.

Vraag: Kunnen dieren zoiets voorvoelen? Ik denk hierbij aan de duiven in Brussel, die de dag voor de brand (Innovation, red.) reeds hun nestplaatsen verlieten.

Antwoord: Dit is mogelijk en wel rond 12 tot 14 uur voor het gebeuren. Hier waren immers zeer vele personen bij betrokken. De tijd kan zelfs nog iets groter geweest zijn. Het gevaar kan voor de dieren dus voelbaar geweest zijn. Alleen hebben de dieren niet aan een brand gedacht of aan een ramp. Zij hebben zich eenvoudig niet meer op hun gemak gevoeld. Dieren voelen dergelijke gebeurtenissen niet aan als een voorspelling, maar als een onrust, die zo sterk wordt, dat men zijn gevoelens tracht te veranderen door een rustiger plaats te zoeken. Denk hierbij aan het vee in de weiden, waarbij de treinramp te Harmelen inwerkte: het vee weigerde hier rond 4 uur tevoren reeds te grazen en brak door naar een andere weide. Maar ook hier kan men niet van een voorgevoelen of voorkennis spreken. Ook hier kende het dier alleen een onrust en zocht het een plaats te vinden waar die onrust niet aanwezig was. Er is dus geen sprake van een bewuste precognitie, maar van een aanvoelen, dat, indien een mens het op even concrete wijze zou kunnen aanvaarden, voor hem tot een reële precognitie zou kunnen worden.

Vraag: Veroorzaakt het komende ongeval de onrust of de onrust het ongeval?

Antwoord: In het geval van de dieren veroorzaakt het komende ongeval de onrust. Wel kan men de zaak omdraaien voor mensen door te zeggen, dat en bestaande onevenwichtigheid plus de reacties daarop ... gezamenlijk het construct vormen, dat zich aan ons openbaart als het ongeluk. Maar voor een mens is het zeer moeilijk precies na te gaan, waar en hoe hetgeen tot ongeluk zal worden, ontstaat. Wel kan men het komende gebeuren aanvoelen. Iemand, die geschoold is, kan op grond van eigen gevoelens en de aangevoelde onevenwichtigheden zich een beeld maken van de te verwachten feiten. Dan zal met een waarschijnlijkheid van 3 op 4 een redelijk juiste weergave van het ongeval worden gevonden.

Vraag: Men zegt, dat het tijdstip van overgang plus enkele andere punten van belang in het leven vastliggen. Hoe past dit in het door u gegeven beeld van een veranderbare toekomst?

Antwoord: Indien u van hier naar Zeist wilt, kunt u de trein nemen. Wanneer u dit doet, staat de weg, die u zult volgen vast, evenals het tijdstip dat u in Zeist zult aankomen. Tenzij u onderweg zou besluiten een deel van de weg bv. per bus af te leggen. Dan zullen zich tijd en plaats van aankomst kunnen wijzigen. Wanneer u leeft en geen grote innerlijke of geestelijke veranderingen ondergaat, zullen geen overwegend belangrijke veranderingen in de stoffelijke benadering van het leven optreden en zullen de voornaamste punten van het leven, zowel als het uur van overgaan vaststaan. Wijzigingen in bewustzijn en benadering van het leven kunnen wel degelijk zowel uur van overgang als voornaamste belevingen veranderen.

Vraag: Is het dwaas om, gezien vanuit het centrale punt van de kosmos, te veronderstellen, dat alles gelijktijdig gebeurt?

Antwoord: Kosmisch gezien juist. Wanneer God de schepping denkt, denkt Hij gelijktijdig, volledig alles van de schepping, zodat daarin alles aanwezig is, wat wij als fase in tijd en plaats kennen. Niet voor niets zegt men: God is Alpha et Omega. Dit is echter, alleen gezien vanuit het goddelijke, waar. Daar het voor ons geen beleefbare waarheid is, moeten wij ons daar maar niet al te veel mee bezig houden. Laat ons eerst maar eens proberen eigen beleving in de tijd enigzins te beheersen en daarnaast trachten onze visie op verleden en toekomst, zoals deze in het heden samenvallen, wat nauwkeuriger te beseffen. Daar alle mogelijkheden gelijktijdig en volledig in de schepping aanwezig zijn, zijn alle mogelijkheden inderdaad kosmisch vastgelegd. Daar onze eigen beleving in de totaliteit door ons zelf mede wordt bepaald, staat echter niet vast, langs welke weg wij tot een beleven van de totaliteit komen. Wel staat vast, dat wij, wanneer wij dit punt in de kosmos eenmaal bereiken, alle fasen van bestaan, dus ook alle dingen, die door ons

niet concreet beleefd werden, maar deel waren van onze mogelijkheden, voor ons een volledige werkelijkheid worden.

Vrienden, ik moet gaan sluiten. Nu is het met dit onderwerp als met een schriftelijke cursus voor bv. dansen. De praktijk ontbreekt. En deze kan ik u helaas niet geven. Toch hoop ik, dat mijn betoog voor u enkele punten meer aanvaardbaar, begrijpelijker, heeft gemaakt. In de eerste plaats wel, dat in het heden, de toekomst in het heden mede besloten is. Wat betekent, dat een deel van de toekomst voor elke mens wel afleesbaar zal zijn. Hoever dit gaat is afhankelijk van het besef van de mens.

Hoe groter het deel van de persoonlijkheid, dat mede een rol speelt bij het aflezen van deze toekomst, hoe juister het beeld van die toekomst, dat verkregen wordt. Daarnaast dient men te beseffen, dat men naast de afleesbare werkelijkheid met een concrete werkelijkheid in de toekomst te maken heeft. Deze beiden zullen van elkander verschillen. Wij zijn niet in staat het geheel van de omstandigheden en mogelijkheden te overzien. De kleine delen die wij overzien, worden wél waar, maar hetgeen wij niet konden overzien kan de betekenis daarvan aanmerkelijk wijzigen.

Leer uw intuïtie gebruiken. Er zijn vaak vele mogelijkheden, maar een daarvan is binnen het kader van de toekomstige ontwikkelingen voor u de meest juiste en algemeen gezien tevens mogelijk. Leer jezelf te richten op de voor jou belangrijke dingen in het heden en zo je toekomst te bepalen. Wees nooit bang voor de toekomst. Dit helpt je toch niets. Probeer altijd weer bij het concept van ontwikkeling, dat je hebt, ook de vraag te stellen: Wat heb ik nú nodig, om zo dadelijk zo goed mogelijk en volgens mijn erkenning van Licht in verdere ontwikkelingen te passen. Dan doet u meer dan de toekomst vóórspellen: dan leeft u haar reeds nu.

Goedenavond.
d.d. 9 juni 1967